

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-d-a-una înainte... Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei...

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACȚIA

3—STRADA CLEMENTEI—No. 3

APARE ZILNIC LA 5 ORE ȘEARA CU CELE DIN URMA TELEGRAME ȘI ȘTIRI ALE ZILEI

EPOCA

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIURILE

În București și județe se primesc numai la Administrație... Anunțurile la pag. IV...

Un număr vechi 30 bani

ADMINISTRAȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENTEI — No. 3

Suveranul și Magistratura

Sunt semne în natură care prevestesc schimbarea timpului, venirea iernei sau apropierea vremii bune...

Opera colectivistă începe prin a fi revoluționară, distrugătoare, și principala preocupare a călătorului Orșini este să dărime edificiile...

Îndată ce s'a constituit guvernul liberal de sub președinția d-lui Dim. Sturdza cu d-nu Eugeniu Stătescu la Departamentul Justiției...

Această temere a avut-o negreșit Suveranul nostru, această grijă i-a impresionat mințile și de aceea în ziua de 15 Octombrie 1895...

În fața nouilor consilieri ai Tronului, M. S. Regele a precizat credința și dorința sa că noul Palat al Dreptății are să fie un adăpost statornic...

Putină atențiune ar fi fost de ajuns d-lui E. Stătescu pentru ca să înțeleagă că aceste cuvinte îi sunt adresate d-sale, că Suveranul împărtășește...

A înțeles negreșit d. E. Stătescu temerea Regelui, hotărîrea M. Sale de a se împotrivi la orice velleitate de suspendare a legii...

Exemplele nu e nevoie să le mai înșirăm aici. Începînd de la cazul d-lor Henry Catargi, Bossy și oprindu-ne la amendamentul din urmă...

magistratură colectivistă pentru viitoarea d-sale carieră de avocat.

Pentru bunul mers al colectivității, pentru îmbelșugatul traiului al avocatului colectivist, e nevoie de o magistratură a parte și d. Stătescu lucrează să o zămislească...

Natură plăpîndă, lesne supusă indispozițiilor la cea mai mică schimbare a timpului, d. Stătescu luase deja sub regimul magistratilor amovibili și între călători, obiceiul să se arate numai la bară...

Înțeleptele povești ale M. S. Regelui, dorința Suveranului de a se păstra în palatul justiției un adăpost statornic pentru magistratură...

D-sa își zice că inaugurarea Palatului s'a făcut o dată pentru tot-d-a-una, că Regele a vorbit o dată, pe cit timp d. Stătescu și cu avocații colectivisti...

TORTURELE

Faptele sălbatice petrecute la Bacău, lovirea și schinguirea victimelor cu o vină de bună, cu un sul de pînă umplut cu nisip...

Palma, pumnul, ciomagul sunt argumentele decisorii ale administrației liberale, și nu e nevoie de multe cercetări prin arhive...

Fără vîde în aducînd imediat aminte spre exemplu că la Borden odinioară, spre a dovedi pe autorii și instigatorii unei ermine grave, liberalii au recurs la sălbăticie...

TOT MIȘELIE COLECTIVISTĂ

O scrisoare a d-lui Periețeanu-Buzău. — O lămurire. — O întâmpinare. — Concluzia

O scrisoare a d-lui Periețeanu-Buzău

Cu privire la afacerea Ioan Lahovari, d. Periețeanu-Buzău, pus în cestiie de ziarul nostru, ne trimite următorul răspuns:

Domnule Director,

Ziarul «Epoca» de ieri 7 Aprilie, sub numele de «O mișelie colectivistă» publică un fragment din o scrisoare a mea adresată...

Pentru ca să pot arăta că aceasta nu e de cit o înscenare calomnioasă, care căută să lovească în mine, rog pe scriitorul articolului să publice, dacă o are, toată scrisoarea...

Primiți, Domnule Director, asigurarea deosebit de considerativă.

S. Periețeanu-Buzău.

O lămurire.

Din parte-ne avem următoarele lămuriri de dat în această afacere:

Contestăm că d. Periețeanu-Buzău nu a jucat nici un rol în această afacere. Am pomenit de niște scrisori ale d-lui Periețeanu...

În privința lui Lahovary (afacerea cu «Journal des Débats») intervenți și faceți ca Roustan de la Estafette să confirme cele ce afirmă d. Cantille.

Oare această scrisoare, a cărei exactitate desfidem să ni se tăgăduiască, dovedește că d. Periețeanu n'a avut nici un amestec în afacerea Ioan Lahovary?

Dar care era gîndul inimii d-lui Periețeanu-Buzău? Aceasta n'o știm pînă azi și o știm de cînd d. Periețeanu ne-a trimis neprețuita d-sale scrisoare.

«Alții fiind acei, zice d-sa, ce au divulgat lucruri pe cari nici odată nu le-am crezut, etc.»

Prin urmare mișelia există, însă d. Periețeanu-Buzău contestă că ea ar fi fost înscenată de d-sa și adaugă că nici o dată n'a crezut cele ce s'au spus în contra d-lui Lahovary.

Pentru noi era mai puțin important de a acuza pe d. Periețeanu-Buzău cîl de a desvinovăți pe d. Ioan Lahovary de cele mai odioase calomnii.

Prin urmare așteptăm să ni se spună care e mișelul.

O întâmpinare

Tot cu privire la articolul nostru, primit de la d. George Moroianu o scrisoare prin care stabilește că d-sa nu e autorul articolului apărut în «Epoca»...

Îată acea scrisoare: Domnule Director,

Bine-voiți, vă rog, a da loc în coloanele onor. Do. ziar, următoarei declarațiuni:

În urma articolului publicat ieri de «Epoca» sub titlul «O mișelie colectivistă», din unele cercuri mi-a venit la cunoștință știrea că eu n'as fi străin de el.

Primiți, Domnule Director, împreună cu anticipata mea mulțumită, expresiunea distinciei mele considerativă.

George Moroianu

Concluzia

Din acestea rezultă că din toate cite am spus nu s'a putut nimic încerca măcar a le desmînji, afară de un singur punct și anume: d. Periețeanu Buzău, fără a tăgădui că cele spuse în

contra d-lui Ioan Lahovari erau infamă calomnii, afirmă numai că el nu e autorul acelor calomnii, pe cari nu le crede (și luăm cu mulțumire act de aceasta) și că nu a avut nici un amestec în afacere (ceea-ce contestăm).

EPOCA LITERARĂ

SUB ÎNGRIJIREA d-lui I. L. CARAGEALE Duminică 14 Aprilie 1896.

SE DAU PRINȘI

Le-a mers rău colectivistiilor cu legea personală a d-lui Stătescu. Și începîndu onorabilii că lumea o să se îmbete cu frumoasa formulă: «interesele superioare ale justiției»...

S'au înșelut însă. Oamenii cunoscători ai năvălurilor colectiviste, știind că liberalii plănuiesc cele mai mari mișelii atunci cînd poartă în gură vorbele cele mai frumoase...

Zapăciți la început, de această demasurare, colectivisti și-au venit curînd în fire și s'au pus cu stăruință pe a apăra legea personală a d-lui Stătescu și mai cu seamă pe a injura mizerabilă opoziție, care se amestecă unde n'ar trebui.

Într-o apărare a fost însă zadarnică. Nici una din critiquele ziarelor opozante n'a fost dărmată și opinia publică a rămas pe deplin convinsă că legea d-lui Stătescu e o lege personală, de răsunare politică.

Un ziar național-liberal, care se pretinde inspirat de d. Stătescu, face această neprețuită mărturisire. Agățindu-se de cuvinte — ultima resursă a celor slabi — Naționalul zice:

«Cuvîntul revoca în cazul de față nu înseamnă cătîș de puțin a destitui. Este clar și rețes de din economia legii că aci e vorba de un drept al ministrului de a revoca pe un magistrat dintr-o instanță și a-l numi la o alta.»

Luînd drept bun tot ce spune organul inspirat de d. Stătescu, întrebăm: La ce instanță va numi Vajlînul ministrul de Casație care cad sub prevederile monstruoasei d-sale legi?

Pe acești magistrati, d. Stătescu n'are unde-i strîmăta, pentru cuvîntul foarte simplu că nu există de cît o singură Curte de Casație. Revocați, în baza noii legi, magistratii aceștia vor rămîne înalăturați.

Tot pîșcherlesc colectivist, ori cît ar fi el de mare, nu va putea scoate pe d. Stătescu din încurcătura în care l'a băgat organul inspirat de d-sa.

Legea ministrului de justiție, revăzută, corectată și augmentată de Sena, e o lege personală.

NOVELĂ

O POZNĂ

Pînă mai la vreme încoace, lumea noastră era convinsă că toți artiștii sunt niște golani, niște împușcați stele, cari nu s'în stare să facă un lucru bun pe lume.

Dar se întimplă une-ori ca artistul în chestie să nu iubească pe cei din salonul în care e poftit, și atunci se întimplă ceea ce s'a întimplat la «soareaua» d-lui Stănescu, comerciant «engros» și «en detail»...

El nu'l cunoștea, de altminteri, nici din nume nici din vedere, prietenul său îl vorbise despre un tînar excesiv de amuzant, săvîrșind o mulțime de «tururi» cari te făcea să te strîmbi de ris.

Oh! zicea d. Stănescu, azi e ziua fetei mele, dau o soare, adu-mi și pe băiatul ăla, o să-mi facă mare plăcere.

După două zile prietenul veni să-l vestească de isbînda misiunii sale; această veste a umplut de veselie familia Stănescu bucurie împărțită de invitații cari fuseseră informați de norocul celui așteptat.

Omul, obiect al curiozității generale, nu venise încă, și Aglaea cînta v'o cîteva bucați din repertoriul său, spre a ucide urtutul, nu mai puțin și pe oaspeții dacă ar fi dat atenție și s'ar fi priceput la muzica așa cum se pricepe la sarmale cu iaurt.

Așa era, tocmai el. D. Stănescu se repezi înaintea lui, cu zîmbetul pe buze și cu mina întinsă; prietenul comun, deja sosit, îi prezenta pe unul altuia; schimbări de salutare obișnuite, mulțumiri ale stăpînului casii: apoi «cu totii încîntat domnule»...

Tînrul îl opri scurt, și murmură amicului său: nu mă îndoiuți de asta; el și înclupie că mă lăsuă în stîmă în stomac.

Cum era cu nepuțință să l'aceară de la intrare una din excelențele lui glume, d. Stănescu îi zise: Tocmai sosiști la pont; fata mea o să cînte din pian; apoi iar îl întrebă: zău, nu vrei să iei nimic?

Nu, nimic d-le, vă mulțumesc, și apoi a parte, parcă n'o s'a înghit aria așa schinguită!

Bucata isprăvită, tatal zise lucrul fîșei-i. Du-te la domnul ăla și roagă-l să ne facă una din posucile alea.

Aglaea se grăbi să roage pe tînar, în numele întregii societăți.

«Astă-l!» își zise Delabratocca; m'a poftit să distrez pe al de burta-verde ăștia! Cu toate astea se înclină în semn de primire.

